

Teckning av Johan Öhman

Litä väjtä

Arbet å släjt
i skoim å min jordi
trångt e ä ata bordi
litä veling, päron å sålt
skrapa telnär yvyrållt
å int nå väjt

Arbet å släjt
sumår å vitter
ålder e ä litter
gät tjynär å blås vänn
stjärå måltå kvånn
å int nå väjt

Arbet å släjt
tjyri a gändj bårt
agran va int ryktin sårt
an fros i fösst tjöldn
kvåttñ fick böldn
å kund int dräjt

Arbet å släjt
gräner a bles nid
å duvå bar tä vid
såji skämd å öxi vind
röfs je ljet lind
å växer int väjt

Arbet å släjt
åll päron add skårv
sundbruti liåvårv
i lotim bar kvikktåg
ugras so långt i såg
å int nå väjt

Arbet å släjt
ageråm jänn stur stakk
je sundrivi välmåsbrakk
å lappadn blåblus
tre stjyfylär grus
men särk så e väjt.

Arbet å släjt
å litä väjt:

*En eländes dikt
om fattigdom, elände och svält
från den tid
då en liten, liten veteåker var en statussymbol
och
då det var en välsignelse
att kunna äta sig mätt*

*Den,
som inte hade litet vete
var fattig, arm och eländig
den
som inte hade en åker
som det växte vete på, var en stackare
Korna vallades i skogen
och lämnade ej gödsel
till åkrarna*

*Trångt var det vid bordet
maten knapp
och enahanda
mest välling och potatis
Den arme bonden
odlade sina tegar
med potatis, havre och korn och eländiga gräsvallar
men ibland
var allt förgäves
Tre skovlar jord
förlöste
själens vita änglaskrud*

*Fattigdom och elände
och en eländes dikt
skriven på versfot abbcca
med ett försök till eländes ordknapphet
men på förfäders mål
där arbete och slit
monotont
rimmar mot det önskade statusvetet.*